

electoral

Estem a la vetlla del període electoral. Ignorem noms i partits que entraran en la lluita i per ço mateix el nostre criteri pot ésser imparcial.

Descontem abans de tot el fracàs dels monàrquics, per més disfressats que es presentin; els coneixem de lluny, l'alè els put i a través dels forats de la careta apareixen uns ulls que reflexen una mala ànima reaccionària. Deixem-los de part, doncs, que coneixent-los el poble les desferà totes les jugades.

En els albors de la República la nostre preocupació és l'orientació que li donaran els homes que integraran les constituents, doncs, d'ells dependrà el destí de la nostra Pàtria, que ja ens atrevim a escriure en majúscula, esperant que pot sortir-se'n airosa malgrat les falses alarmes, les jugades de borsa, per crear un ludibri carregós i les perturbacions d'elements extremistes en el moment actual.

Quedaran constituïdes unes Corts plenament republicanes. Però de republicans n'hi ha de moltes classes i tendències: Radicals, conservadors, federals, catòlics, etc. etc. i nosaltres radicals i socialistes per afegidura som d'oposició a tot ço que representi indesició, conformació, prejudicis i resguards particulars. Soms radicals de mena i so-

cialistes per necessitat, i per ço mateix enemics, no solament dels monàrquics i latifundistes, sinó d'una manera decisiva i contundent de què per la vida pública, per governar el poble, no presenti un programa polític i econòmic digne d'un poble cult i treballador, obediènt fins a la sumissió però capaç d'indignar-se a la primera guspira d'abús de poder o amb mancaments a les clàusules del programa que demana per endavant.

Com a socialistes volem homes relacionats de la vida del treball, que coneixin les necessitats socials: el millorament del salari, fixant-lo a base de salari mínim, la participació en les utilitats, la defensa de l'infància i de la vellesa, establint per els primers afavorides escoles culturals de primer i d'arts i oficis després, i per els segons un retir obrer humanitari, no una caritat inmonde que l'organització de la qual permet un robatori protegit per la llei.

Homes conscients, identificats amb els proletaris, aquests tindran el nostre vot i nostre ajuda, els altres, els que de la política n'esperen un «bonvivantisme» i sols presenten promeses sospitoses i resguardades, els combatirem fins a l'aixafament de tot vestigi reaccionari.

URS.

pel·lícula gratis

(visió del corpus)

Els gegants. Mainada. Dos cipals i un sereno. Un altre sereno.

Un penó portat per mainada. Mainada que porta ciris. Un disfressat. Més mainada.

Un penó portat per nens. Nens que porten atxes. Un altre disfressat. Més nens.

Un altre *alabado sea Dios*.

Un penó portat per lluïsos. Lluïsos que porten atxes. Dos disfressats a la vegada. Més lluïsos.

Una confraria representada per quatre pagesos que porten un penó. El penó estava plegat i no poguerem llegir les lletres. Tal vegada deia: Espectacle espanyol.

Un altre penó. Un altre disfressat. *L'Espardenya*.

Un manyà. En Mero. Homes que porten atxes. Altres homes que porten els papers bruts. En *Mecus*.

Una música, gent que cobra. Un coro que també cobra.

Seixanta frares. Seixanta capellans, que també cobren. Escolans, escolanets, cantadors. Música.

Tota aquesta gent per acompanyar el pendentista.

El tàlam. *De rodillas republicanos. Mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.*

L'Ajuntament representat per l'Alcalde. El Quefe local de *los somatenes armados de Catalunya* senyor Artigas, el germà de l'espanta-ocells i en Blanc que semblava un figurí de càn Jorba.

Els massés. En Mut. Gent del poble.

La processó del Corpus ha tingut un bon enterrament!

SERRA.